

AFTER 30 YEARS... OR POEMS FOR ETERNITY

APRÈS 30 ANS... OU POÈMES POUR L'ÉTERNITÉ

DUPĂ 30 DE ANI SAU... POEZII PENTRU ETERNITATE

Prof. Florica RANTA CÂNDEA
E-mail: candefloare@yahoo.com

Abstract

The 1989 Romanian Revolution brought a new life. 30 years have passed since that moment and in the eyes of three generations, freedom is now a rightful guarantee of the present. The study analyses the feelings of those moments, the hopes and pains reflected in the volume 'Arad – Poems' written by Valentin Voicilă, whose lyrics are a true homage to those moments.

Résumé

La révolution roumaine de 1989 a apporté une nouvelle vie. 30 ans se sont écoulés depuis ce moment et aux yeux de trois générations, la liberté est devenue une garantie légitime du présent. L'étude analyse les sentiments de ces moments, les espoirs et les peines reflétés dans le volume «Arad – Poèmes» par Valentin Voicilă, dont les paroles sont un véritable hommage à ces moments.

Rezumat

Revoluția română din 1989 a adus o nouă viață. Au trecut 30 de ani de la acel moment și în ochii a trei generații, libertatea este acum o garanție de drept a prezentului. Studiul analizează sentimentele acelor momente, speranțele și trecutul reflectate în volumul „Arad – Poezii” scris de Valentin Voicilă, care versurile reprezintă un adevărat omagiu pentru acele momente.

Keywords: *Romanian Revolution, 30 years, freedom, Valentin Voicilă, poems*

Mots-clés: *La révolution roumaine, 30 ans, la liberté, Valentin Voicilă, poèmes*

Cuvinte-cheie: *Revoluția română, 30 de ani, libertatea, Valentin Voicilă, poezii*

„Eminescu n-a existat.”
Marin Sorescu

După 30 de ani, întoarcem filă după filă din prezentul cotidian, amintindu-ne trecutul în frânturi de-o clipă. Fără a asuma un mesaj obiectiv, nu avem cum să nu fim subiectivi, iar volumul de față ne implică la modul absolut, ne cere și ne impune să fim noi, cei liberi, cei frumoși, cei ai prezentului și viitorului, însă fără a uita trecutul...

*

Dacă Valentin Voicilă (nu ar fi existat), Aradul trebuia să îl reinventeze din albul de cearceaf, din rujul de buze pătat (cu care s-a scris Libertate prin Revoluție), din fiecare dintre noi, atunci cu el îngenuncheat!

*

Iată-l pe Valentin Voicilă, la o altă vârstă, la 25 de ani, totuși, de la inegalabila Sa Rugă pentru Arad, Actorul, a cărui Scenă a fost atunci Mulțimea arădeană adunată să se lepede de o haină grea și rece, lipsa... de orice fel, o Mulțime care îi ține loc de casă, de masă, de familie, de mamă, de fiică, îi devenise, un scut, din care scut după atâta Sete de dragoste de arădeni. Vă iubesc, arădeni! O altă Carte a născut cu titlul, intenționat fragmentat, de mai sus.

*

„A fost odată o poveste.” (VOICILĂ, 2014, p. 64)

„Am intrat în camera mov a inimii mele

Am scris cu litere de sânge pe pereți

Eu nu contez.

Și sub fiecare cuvânt se naștea o cruce,

Contează cățelul meu, fiica mea, mama mea.” (VOICILĂ, 2014, p. 65)

Nici cu acest volum de versuri, pe cât de prozaic, pe atât de liric, romanțat și nuanțat, Valentin Voicilă nu își epuizează propria valoare. Din contră! Nimic în viață, darămite în cea de actor, care s-a jucat cu Propria viață, dar a descoperit și alte vieți? Și câte oare??? Nu este întâmplător.

Unic în felul său, actorul, poetul, trecătorul, grăbit, povestește... dar nu se exaltă. În gramatica exprimării, autorul se exprimă liber, fără emfaze, deoarece, i-au trebuit ani ca Poezia să devină o stare! Este un mod general de viață.

„A fost o zi în care m-am întâlnit pe mine, cel de altădată.” (Voicilă, 2014, p. 66)

Suplețea limbii prin care își croiește drumul liric, e alta, așa cum și limbajul e deliberat de nefiresc. Firescul abundă de naturalețe, precum Fluviul vieții își urmează cursul natural. Poetul se plimba de mână cu Dorul care se ascunde, se metamorfozează, din ființe în neființe...

„Bucata mea

de pâine a luat forma cățelului Dor

Perna mea a luat forma cățelului Dor

Pantofii mei au luat forma cățelului Dor

Telefonul meu mobil a luat forma cățelului Dor

Inima mea a luat forma cățelului Dor” (VOICILĂ, 2014, p. 67), ca mai apoi să se afunde în același Dor.

*

Prin condei care exprimă stări, proprii stări, proprii numai în cazul autorului, acestea, nu numai că ne provoacă, dar ne cer participare, zâmbet, ne creează pendulații, pe cerneala emoțiilor, dar le împărtășește, necondiționat cu noi.

„O parte din soare este al tău

O parte din lună este a ta

O parte din cerul nopții este și a ta.” (VOICILĂ, 2014, p. 45)

Oare câte metafore, câte crengi de lumină, câte raze apetisante, ca o inocentă meditativă ascund versurile? Nu vom găsi secrete ascunse, pe hârtia pliată ca o batistă alb-imaculată, sunt simple raze aceste versuri care se/ne [i]luminează memoria muzei autorului.

În minunata carte care se zămislesc versuri și cuvinte, Cartea e Noua Călătorie ca o Sacră Ofrandă nouă... arădenilor, pierduți care i-am devenit rude regăsit-înărăurite pe un fond sugestiv intitulat *Arad*. (VOICILĂ, 2014, p. 65)

*

Poetul se simte în Barca Poeziei legănând Valuri de Arad... de arădeni...

Cerul lui este strălucitor de liber...

Cerul lui este peste noi.

Iar noi navigăm acum. Destinul nostru Valentinian transpare, are un alt Certificat formal, ritmic, poemat, iar spiritul ne este neînfrânt – la adăpost... de 25 de ani...

Din recuzita acestei cărți cu Suflet nu lipsește un *Legământ de Fidelitate* semnat de Emil Șimăndan, nu lipsește *Dedicația*: „Fiicei mele, Margareta”, iar sumarul este împărțit pe două capitole, bine așezate.

Poemele Revoluției Decembrie 1989,

Castelul din gând,

la care se adaugă Mulțumiri sponsorului și câteva dragi-îmbrățișate amintiri vizuale.

O firesc de motivată concluzie se deprinde, însă ne-o asumăm... Scrisul autorului personalizat este trăit, este cules din parfum de vremi, se focalizează asupra unei lumi care, credem, îi aparține. De noi ar trebui să depindă!

Cât o profesiune de credință!

Mărturisită!

Cât un Virtuos al Expresiei! Cu o expresie desăvârșită a compoziției și o nuanțată trăire, Valentin Voicilă are, însă și temeri:

„Mi-e frică să-mi strig durerea

Să nu se prăbușească stelele!”

BIBLIOGRAFIE

VOICILĂ, Valentin, *Arad – Poeme*, Fundația Culturală Ioan Slavici Arad, Editura Noul Scrib, Arad, 2014

